

Høvdini eru ymisk

Onkuntíð er arbeiðið eitt sindur einstáttað, men eingin hevur sama hár. Og eingi fólk eru eins. Umframt at duga at klippa, má hárskerin duga at fara við fólki, sigur Eigil Lyngsø, sum í næstan 30 ár hevur starvast sum hárskeri í Havn

Síðan 1968 hevur Eigil Lyngsø havt klippistovu á Áarvegnum. Framman undan var hann í niggju ár í klippistovuni undir Sjómansheiminum.

Afrat sær plagar Eigil Lyngsø at hava tveir hárskerar, men í lötuni er bara ein. Ein gavst fyrri jól, og hann hevur ikki søkt eftir nýggjum enn, tí hetta er tann slakasta tíðin á árinum. Sum hjá so nógvum øðrum — hvørt ár.

Lyngsø sigur, at tey hava nóg nógva at gera. Sjálvur arbeiðir hann hvønn dag frá átta til hálvum seks, friggjadag til sjei og leygardag til klokkan 12. Einkí við at lata aftur í døgurðatímanum.

Biðja um tíð

Fyri at verða kliptur hjá Lyngsø er neyðugt at biðja um tíð. Tí skipanini kom hann við sum tann fyrsti fyrri umleið 10 árum síðan.

— Tað er best fyrri allar nartar. Her verður meira rúmligt at arbeiða, og við-skiftafólkini noyðast ikki at sita og biðja ella royna fleiri ferðir at koma til, sigur Eigil Lyngsø.

Tað eru ikki bara mann-

fólk í Havn, sum verða klipt hjá honum. Nógvir koma eisini av bygd. Lyngsø heldur, at bygdamenn duga best við at biðja um tíð. Teir skulu kanska til Havnar í fleiri ørindum og leggja ferðina til rættis og ringja tí framman undan til hansara eisini. Tað er ikki so, at neyðugt er at biðja um tíð langt framman undan. Vanliga kunnu teir koma til sama dag ella dagin eftir. Undantøk eru tó upp undir hogtiðir, ólavsoke o.t.l. Og eru brúðleyp, stórir føðingardagar og aðrar veitslur, hevur Lyngsø úr at gera.

Allir aldrar

Lyngsø klippir mannfólki í øllum aldrum. Teir koma fyrstu ferð, tá teir eru stívliga hált annað ella tvey ár. Tá teir eru eitt sindur størri, smæðast teir ofta hárskeran, men so koma teir aftur.

Tað mesta arbeiðið er at klippa hár. Summir skulu eisini rakast ella hava skeggið snøggað, og onkrir vilja hava hárið stripað ella permanentað. Men teir eru ikki so nógvir. Stripingin er nógv frammi í tíðini millum teir

ungu í lötuni. Av tí at hetta er so lítil partur av arbeiðinum, hevur Lyngsø ongar trupulleikar av permanenttilfari, ið ikki er so gott fyrri heilsuna at arbeiða við.

Lyngsø heldur, at teir ungu menninir fylgja væl við hármótanum. Líka væl sum konufólk. Nokur ár seinni sleppa teir mótanum og velja ein fastan máta at verða kliptir.

Lyngsø sigur, at hansara uppgáva ofta er at fáa menninar at skilja, hvat klæðir teimum best, og hvør klipping er best egnað til teirra hár. Fólk kunnu ikki altíð vita sjálv, hvat best er. Summir halda fast við sitt, men so hendir tað meira enn so, at teir koma aftur, tá teir hava skilt, at Lyngsø hevði rætt.

Tað eru ikki bara veitslur og hogtiðir, ið geva hárskeranum arbeiði. Teir flestu koma regluliga. Teir, sum altíð vilja vera snøggir um høvðið, koma 4.-6. hvørja viku, aðrir lata mánaðar ganga millum hvørja klipping.

Altíð vera væl fyrri

Hesi 30 áriní hevur

